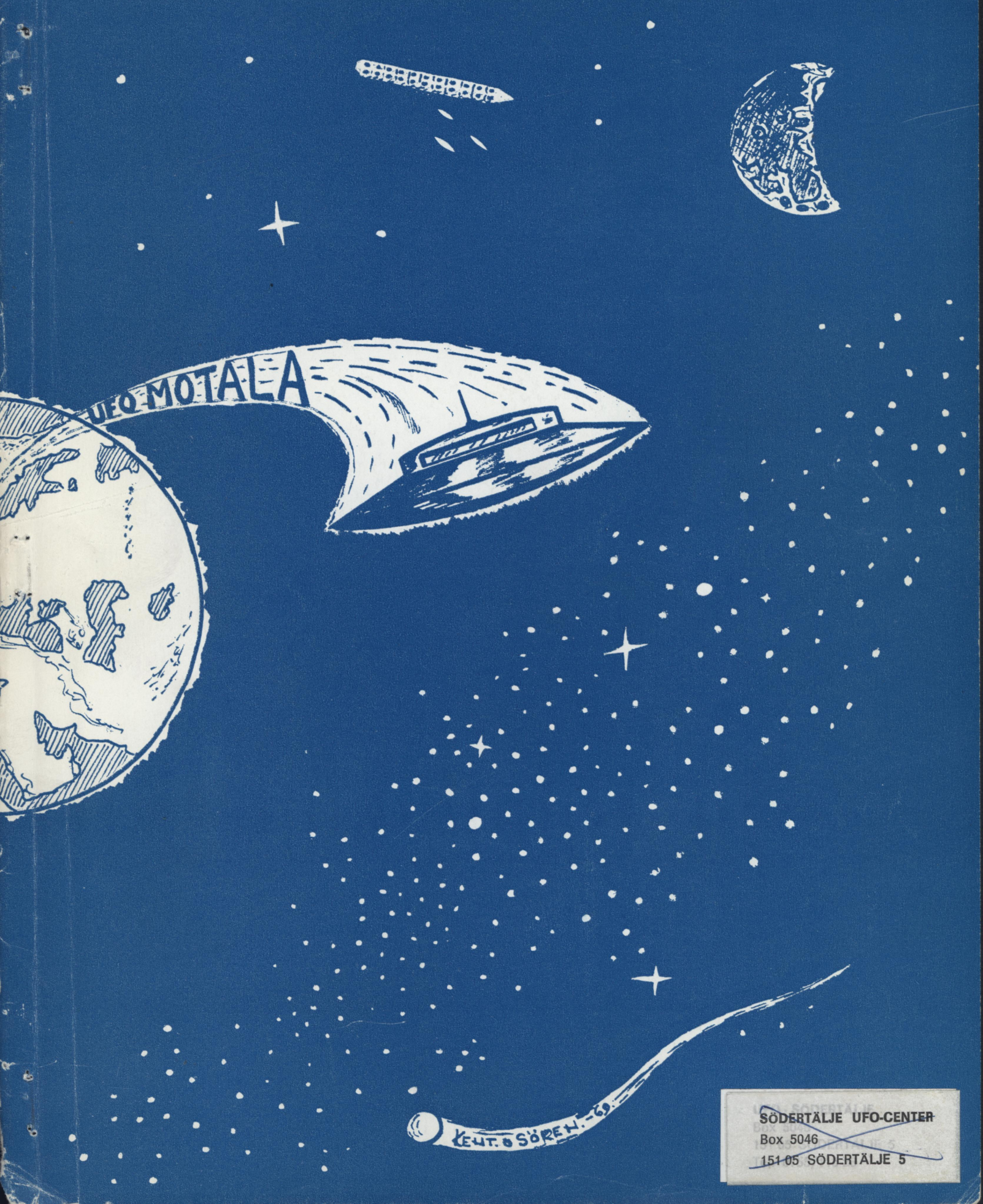

UFO-INFORMATION

ARBETSGRUPPEN FÖR UFOLOGI

PROVEX.

Nº 3 - 70

SÖDERTÄLJE UFO-CENTER

Box 5046

151 05 SÖDERTÄLJE 5

UFO-INFORMATION utges av centralgruppen för riksorganisationen UFO-Sverige och är i första hand avsedd att fungera som språkrör inom organisationen. Den utkommer med 10 nr/år.

Adress: UFO-Sverige, Box 311, 591 03 Motala 3. Tel. 0141/70191.

////////////////////////////////////

Vänner!

Ni får ursäktas att tidningen är några veckor försenad. Det beror, förutom på arbetet i samband med konferensen, även på att man levererade oss fel sorts papper till tidningen.

Åtskilligt finns att säga, så låt oss börja från början:

Som de flesta känner till vid det här laget, har en UFO-konferens hållits i Motala under påskhelgen. Det var den första i sitt slag i Sverige och av den positiva reaktionen att döma lär det inte bli den sista. Uppslutningen var god -- drygt 60-talet närvarade.

Något mindre lyckat var, att den goda publiciteten som följde på konferensen föranledde FOA att offentliggöra beskedet, att inget hittills har framkommit, som ens tyder på existensen av utomjordiska farkoster i jordens närhet. Samma gamla visa, om och om igen. . . Tyvärr var det många tidningar som publicerade uttalandet.

Av de beslut som fattades vid konferensen måste beslutet om bildandet av en riksorganisation anses vara det viktigaste (adressen ovan gäller även UFO-Motala!). De flesta UFO-grupper och -föreningar här i landet har redan erhållit de tills vidare gällande interimsstadgarna för denna sammanslutning, och vi väntar nu på att få höra om de är intresserade av att ansluta sig.

Vidare beslöts att en "expertgrupp" skall sammanställas. Den kommer att bestå av andligt såväl som tekniskt kunniga personer, för att täcka alla aspekter av UFO-problemet. Syftet med expertgruppen är att den skall tjäna som motvikt till FOA. Sten Lindgren, Stockholm, som lovade ordna den här saken, ber er nu SKYNDA PÅ med förslag på personer som lämpligen borde ingå i nämnda grupp. Skriv till "Sten Lindgren, I.G.F., Box 772, 101 31 Stockholm 1".

Under pingsten kommer UFO-Motala att göra ett slag för UFO genom att medverka i HJOVIAL - en utställning som anordnas i Hjo. 100.000 besökare (!) väntas till de fyra utställningsdagarna, vilket ger oss utmärkta möjligheter att sprida vida kännedom om UFO-problemet. Det är ett tillfälle som absolut inte får gå oss ur händerna. Utgifterna i samband med detta blir emellertid förhållandevis stora (lokalhyran 300 kr + mat och uppehälle), därför är vi tacksamma om ni vill stödja oss.

Så har vi ett meddelande från UFO-föreningen "Contact" i Sydafrika:

"Var snäll och samla era UFO-grupper för att ta del i den Internationella Weekenden den 13 juni. Meningen är att det skall hållas utsikt i 24 timmar, från kl. 7 lördagen den 13 till kl. 7 söndagen den 14 juni. Det skall upprättas en telepatisk förbindelse över hela jorden mellan kl. 14 och 14.30 (Greewich-tid = 15 - 15.30 svensk tid), då en begäran kommer att gå ut till våra "Bröder i Rymden" att, om de kommer i fredliga avsikter, ta kontakt med oss. Detta är en världsomfattande strävan och vi hoppas ni vill medverka i den."

Vi kan väl knappast samlas igen redan om 1 1/2 månad? Men de som är intresserade av denna slags aktivitet kan ju på eget initiativ samlas för att medverka i aktionen.

UFO-Motala

KOSMISK BULLETTIN är en relativt nystartad tidskrift för oss med udda intressen. Vi citerar ur introduktionen: "Syftet med Kosmisk Bulletin är att föra samman folk med gemensamma intressen (UFO, filosofi, telepati, etc), och

göra det möjligt för dem att diskutera ämnen som vanligtvis får ytterst litet utrymme i vanlig dags- och veckopress.

Den vill också ge spridning åt en hållbar filosofi och med utgångspunkt från den ge en ny syn på de problem som omger och angår oss alla, t.ex. narkotikamissbruk, brottslighet, den s.k. fängelsevården, m.m. Vi kommer också att försöka lägga fram realistiska förslag till lösningar på problemen, i den fasta förvisningen om att en filosofi som hjälper människan att bättre förstå sig själv och därmed sin omgivning, ja, hela tillvaron, eliminerar många av orsakerna till de olika problemen." Provnnummer och närmare upplysningar från S. Thor-Leif Dahnielson, Box 151, 575 00 Eksjö.

-o-o-o-o-

FEM RYSKA KOSMONAUTER BORTA I RYMDEN

/Utdrag ur Frank Edwards "Flying Saucers - serious business"/

Min detaljerade rapport om fem sovjetiska olyckor i rymden gav stora rubriker runt om i världen i juni 1962. Bland dessa olyckor var fallet med ett par sovjetiska kosmonauter, en man och en kvinna, som sändes ut i en rymdbana från Baikonour, vid Aralsjön, den 17 februari 1961. Den dagen och sju dagar därefter uppfattade spårningsstationer i Uppsala, Bochum och Turin, bland andra, samtalen mellan dessa olyckliga kosmonauter och deras basstationer. På grund av något fel kunde de inte återvända från sin rymdbana och antagligen dog de däruppe. (Sovjetunionen vägrar kommentera denna händelse - F.L.)

När det dödsdömda paret passerade över Europa tidigt på kvällen den 24 februari 1961, lyssnade spårningsstationer i Bochum, Meudon och Turin till deras rapporter. Paret beskrev sin fysiska kondition som god, men tillade att deras luftförråd nästan var slut och att lamporna inte fungerade. Mansrösten rapporterade att urtavlor var omöjliga att avläsa. Han tillade att de inkommande radiosignalerna var svaga (antagligen beroende på kraftavbrott - F.L.), men att kapseln fortsatte i sin beräknade bana.

Då kom kvinnans upprörda röst in:

-- Jag tar den och håller den med min högra hand! (I'll take it and hold tight with my right hand!). Titta ut genom tittgluggen! Titta ut genom tittgluggen! Jag har den. . .

Efter några sekunder kom den manliga rösten in:

-- Här! Här är någonting! Det är någonting!--(tre sekunder av samtalet vanställda)
-- Om vi inte kommer ut kommer världen aldrig att få veta det! Det är svårt -

Vid denna tidpunkt hördes ett par obegripliga, fragmentariska röstljud - sedan bröt deras basstation in (kodnamn: Hole) för att tala om att klockan var 8, Moskva-tid.

Genom att studera deras uttryck och ord, står det klart att det dödsdömda paret i den sovjetiska kapseln hade sett något ovanligt nära sig i rymden - någonting som först överraskade, sedan skrämde dem.

VÅR VÄRLD AV IDAG

Skall vi stillatigande se på hur vår värld dag för dag förändras till det sämre? Kan vi med gott samvete överlämna denna vår jord till nästkommande generationer och samtidigt veta att detta är det bästa vi kan erbjuda dem? Även den mest materialistiska och självälskande person inser i dagens läge, att något fel måste föreligga. Tycker människorna att någonting blivit besvärligt och felaktigt, så skriker de och klagar över att ingenting göres. I bästa fall tar då myndigheterna upp saken med den gamla vanliga patentlösningen att överlämna ärendet till vetenskapen, som skall utröna vad som skall göras.

Hur är det möjligt för de styrande att gång på gång göra detta samtidigt som de vet, att just så har det gjorts i alla tider och vi står praktiskt taget på den punkt där människan inte kan leva på grund av nedsmutsning i natur, förgiftning av växter, djur, vatten, livsmedel, mediciner osv. Att här räkna upp alla de faktorer, som bidrar till människans nedbrytning är praktiskt taget omöjligt. Det skulle ta flera böcker i anspråk och bli alltför trögläst. Jag överlåter till den enskilde att själv se på det aktuella läget och bilda sig en uppfattning. Det torde inte vara alltför svårt att hitta felaktigheter och tvivelaktigheter i systemet.

En sak är klar. Det är i mycket vår vetenskap vi har att tacka för allt vi får lida nu och i framtiden. Om man sedan ser på varje enskild felaktighet så finner man att somliga felaktigheter pekar på en punkt i framtiden där vi tar död på oss själva. Vi går alla mot denna punkt, men inte många tycks reagera eller ö.h.t. förstå vad som håller på att hända.

Man kan likna världen vid en enda person, nämligen en drinkare eller knarkare. När han får sig ett rus är han i sina egna ögon vacker, stor och stark. Han tycker att han är en supermänniska. I själva verket är han en ynkansvärd person. Världen av idag är likadan. Den är förgiftad av sina egna uppfinningar, livs-ideal, gifter, gaser m.m. Vi förstår inte att vi är och blir ointelligentare ju mer civilisationen framskrider. Med denna kommer alla nedbrytande saker. Detta kan vi inte se eller förstå. Drinkaren kan inte heller under rusets gång förstå att han är i dålig kondition.

Faran ligger i att vi som människor med allt större möjligheter vad gäller tekniska framsteg mördar oss själva utan att förstå det. I varje fall inte förrän det är försent. De människor som idag ser faran tystas ner eller tiges bort till förmån för ekonomisk vinning och till bekostnad av mänsklighetens hälsa och välbefinnande.

Vad som kan göras för att överleva är att det fordras ett nytänkande, en helt ny livsfilosofi. Materialism och egoism får inte längre utgöra grunden för allt handlande på det fullkomligt hänsynslösa sätt som är så karaktäristiskt för vår tid. Vår vetenskap måste lyfta sig ur de invanda spår den så envist klamrar vidare på. Det är vi som byggt vetenskapen och gjort den till vad den är idag, men vi har inte byggt universum. Därför kan vi inte sätta likhetstecken mellan natur och vetenskap. Naturen själv vet hur den är uppbyggd och hur den fungerar. Vetenskapen har av vad vi själva kan se endast förstört densamma. Alltså kan man beteckna dessa som två mot varandra riktade poler där någon till slut måste segra. Gör vetenskapen det med den inriktning den har idag är denna planet endast ett dött klot inom en inte alltför avlägsen framtid. Skall naturen å sin sida få råda, ja då måste vi hjälpa den, inte genom att handla i motsats till alla naturlagar utan genom att försöka verka med dessa. Då måste vi också ändra våra vanor, värderingar och hela livsfilosofi. Att vi skulle göra det sistnämnda betvivlar jag dock.

/Jonzon/

DE TRE SVARTKLÄDDA TERRORISTERNA.

Alltsedan ufologforskningen organiserades i början av 1950-talet har ett flertal framträdande ufologer blivit skrämde från vettet. Ovanliga olyckor har drabbat dem, i en del fall har de resulterat i minst sagt egendomliga dödsfall.

I de flesta av dessa fall har dessa bisarra händelser föregåtts av besök från tre okända män klädda helt i svart, som sedan skrämt upp ufologerna i så hög grad att dessa slutat med sitt organiserade arbete. Männens arbetssätt är detsamma varje gång. Två av dem pratar med "offret", medan den tredje hela tiden stirrar rakt in i ögonen på honom.

Det var i september 1953 som de tre männen för första gången började sin terroristverksamhet. De besökte då den amerikanske ufologen Albert Bender som kort tidigare hade startat en jättelik organisation. Bender trodde själv att han kände till UFO:rnas ursprung. Han skrev ned sin teori i ett brev till en vän som han postade. Några dagar efteråt kom de tre männen och då hade de brevet med sig. Bender fick veta att han kommit närmare sanningen än någon annan. De fyllde ut hans teori med alla detaljer och när han hade situationen klar för sig kände han sig så illa till mods att han genast upphörde med sitt UFO-arbete.

Kort därefter fick två australiska ufologer, Ed Jarrold och Harold Fulton, båda hade startat var sin organisation i Australien och Nya Zeeland, besök av de tre männen klädda i svart. Både Jarrold och Fulton övergav sina organisationer.

I april 1959 fann Florida-polisen den kände astrofysikern M.K. Jessup koloxiddödad i sin parkerade bil. Jessup hade länge varit djupt insatt i UFO-problemet och hade hotats av tre okända män.

Under sommarhalvåret 1967 blev ett flertal ufologer uppsökta av tre män och blivit tillsagda att sluta med sin forskning.

I Pentagon, det amerikanska försvarshögkvarteret, sa en talesman, överste Freeman, att de omtalade "tre männen ej hade något med Air Force att göra" och att "våra agenter vill inget hellre än att få tag i dem".

Var gång man diskuterat denna okända trio, som tycks operera globalt, kan man inte annat än ställa frågan: Varför? Vad är det som är som måste hållas så hemligt? Vad är det för en stig som en del ufologer lyckas beträda och som så småningom leder fram till lösningen?

De tre männen kan vara "verkliga", de kan också vara en "bluff".

En del ufologer tror att de är verkliga, dvs de kommer från en annan värld, och att de blivit speciellt utvalda för att sprida skräck på Jorden. Om de å andra sidan är en bluff, dvs att de är utsända av någon världslig organisation som opererar helt illegalt, måste myndigheterna sätta stopp för dessa "practical jokes" som i åtminstone ett fall lett till ett dödsfall.

av Lehel Répits

Del 2: Cirkelns kvadratur och
Den Stora Pyramiden.

Första delen av denna artikelserie var kanske acceptabel även för vår vetenskap, men allt som följer därefter bär den omtyckta stämpeln: omöjligt!

Men materialet är ej adresserat till auktoriteter, trots att de kritiserar här. Kritiken bygger f.ö. på fakta. Det är nämligen ett faktum att jorden, vår värld, befinner sig i ett katastrofläge på alla områden: miljövården, tekniken och det sociala livet; verk och resultat av arton- och nittonhundratalets vetenskap. Materialet är inte heller ämnat att övertyga folk som inte tror på UFOs existens. Det skulle bara resultera i ett stort tidslöseri. När jag här lägger fram resultatet av mina forskningar, vilka baserar sig nästan uteslutande på det förflutna (mestadels 12.000 år tillbaka i tiden), då syftar jag till att få fram ett ärligt samarbete, som skall resultera i att man inom kort åter skall tillverka Vimaanor här på jorden, liksom skedde en gång för länge sedan. Jag läste ett uttalande av några UFO-forskare om att de påstår sig ha kalla fakta. Men, tyvärr, så länge de behåller-det för sig själva förblir det kalla fakta istället för att förvandlas till varm verklighet genom att publiceras, även om det inte är avslutat. Det kan hända att dessa fakta, om de återhålls, ger resultat först om 5-10 år istället för om 2-3 år vid uppbringandet av gemensamma krafter. Jag medger att man inte är van vid ett sådant samarbete. Man finner inte något exempel på det i vår tid. För att få igång ett samarbete av det slaget måste man göra sig av med diverse komplex, bl.a. patriotismen, så man ej favoriserar sin egen nation att bli den FÖRSTA som har "det och det". Jag är själv inte svensk, men här trycks för första gången mina forskningsresultat, vilka (hoppas jag) inom kort skall spridas också genom andra UFO-tidskrifter. Så det är mycket möjligt att man genom ett riktigt ärligt samarbete, på flera håll i världen samtidigt kommer att tillverka den första användbara IFOn.

Kanske blir den sortens samarbete, som jag rekommenderar här, ännu lättare att genomföra om man har klart för sig att det gäller ett återupptäckande i UFO-frågan. Det finns ingenting nytt under solen, vilket kanske blir bättre bevisat om man tar evighetens och oändlighetens definition:

Vi vet att tiden existerar enbart som mening; i verkligheten finns den inte. Tidens väg kan av denna anledning inte förändras. Endast formen förändras enligt upprepandets lag.

Brahmaistisk filosofi definierar fullkomligheten som:

Var människan ser inget,
Var människan hör inget,
Var människan vet inget,
Där härskar FULLKOMLIGHETEN. . .

Det vill säga, i ett sådant tillstånd existerar inget som är OKÄNT. Enligt den korrektionen låter det förutsagda så:

Var människan ser inget OKÄNT,
Var människan hör inget OKÄNT,
Var människan vet inget OKÄNT,
DÄR HÄRSKAR FULLKOMLIGHETEN. . .

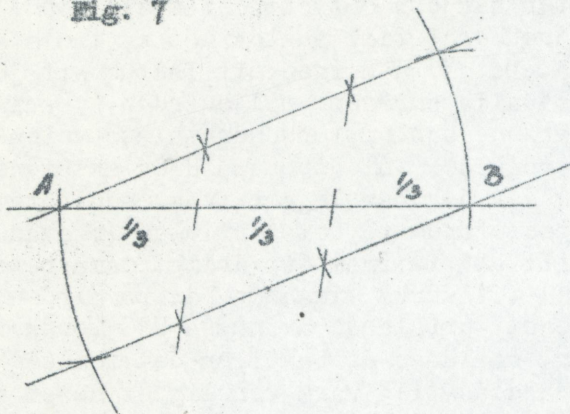
Med andra ord, när hjärnan är i ett sådant tillstånd att dess syn, hörsel och vetande är fullkomligt, allomfattande, allt inom ögonblicket uppfattande, är den fullkomlig.

Den fullkomliga kunskapen är lika med oförändrad kunskap. Det oförändrade är cirkulation av återkommande händelsers perioder, vars kretsgång är oändlig, men det oändliga är bestämbar. Vid första upprepandet visar det sitt slut. Början och slutet av återkommande händelser är på samma punkt av upprepandets cirkelbana.

OÄNDLIGHETEN ÄR EN I SIG EVIGT ÅTERVÄNDANDE
CIRKULATION AV UPPREPANDE.
OÄNDLIGHETEN ÄR LIKA MED EVIGHETEN.

I första kapitlet, "Det naturliga måttssystemet", visade jag att 1 är ej delbart med 3, 6, 7 och 9, d.v.s. resultaten är oavslutade. Fallet är ej detsamma vid den geometriska delningen. På geometriskt sätt kan man dela en linje med vilket tal som helst. Förmodligen därför att man här gör det på ett naturligt sätt, med naturliga linjer och kurvor. Här har vi ett exempel där en rak sträcka delas i tre lika delar med linjal och passare:

Fig. 7

Man drar ett rakt streck med linjal. På strecket märker man ut två punkter, A och B. Med A-B passaröppning ritas man upp en cirkelbåge över B med utgångspunkt i A. På samma sätt förfar man från punkten B, d.v.s. man drar ett bågsnitt under punkten A. Nu tar man med passaren något mer än $1/3$ -del av sträckan A-B och med den längden skärs från B det uppåtgående och från A det nedåtgående bågsnittet. Skärningspunkten över B bindes ihop med A och skärningspunkten under A bindes ihop med B. Med samma passaröppning skär man översta linjen 2 ggr. från A och nedersta linjen 2 ggr. från B. Skärningspunkterna bindes ihop och där de skär linjen A-B får man fram de sökta exakta tredjedelarna. På samma sätt kan man dela upp en linje i 6, 7 och 9 exakta delar.

STORA PYRAMIDENS PLANRITNING (Cirkelns kvadratur nr 1)

"Cirkelns kvadratur: berömt klassiskt problem, som går ut på att (med passare och linjal, alltså i strängt euklidisk mening) konstruera sidan i en kvadrat, vars yta är lika med cirkelns (problemet olösligt)."

Citatet är hämtat från en uppslagsbok. En sak är säker: teoretiskt sett är det omöjligt att räkna fram en cirkel med samma yta som motsvarande kvadrat på grund av "pi"-värdets oändlighet. Det bästa "pi"-värdet man fick fram genom konstruktion i strängt euklidisk mening var omkring 3,16... Pyramidens konstruktion har aldrig nämnts, d.v.s. att konstruera en kvadrat vars omkrets är lika med cirkelns omkrets. Konstruktionen utföres på följande sätt:

- 1) Med linjal drages ett streck som delas i åtta lika stora delar. Linjen betecknas med y. Från punkten A räknat skall den sjunde delen betecknas med C.
- 2) Från punkten A tar man med passaren fem delar och drar på bägge sidor av linjen y ett bågsnitt.
- 3) Man förfar på samma sätt från punkten C, men använder tre delar.
- 4) Bågsnittens skärningspunkt B bindes ihop med A och C. Likadant gör man med skärningspunkten D på andra sidan. (Alla linjer skall vid alla tillfällen dras ganska långt bortom skärningspunkterna.) På så sätt får man en perfekt triangel med sidorna 3 - 5 - 7.
- 5) Med en passaröppning av $6/7$ -delar ritas en cirkel upp med centrum i C. (Cirkelns radie motsvarar summan av rader eller kolumner i sjuans tabell: $162/27$.)
- 6) Med en godtycklig passaröppning konstrueras en mot y, genom C, vinkelrät linje, som skär de förlängda femmornas sidor. Linjen betecknas med x.
- 7) En mot y vinkelrät linje konstrueras också genom punkten E (cirkelns skärningspunkt med y). Linjen betecknas med a.
- 8) Sträckan F-F' (linjen a:s skärningspunkter med de förlängda treornas sidor) är bassidan i den kvadrat, vars omkrets är approximativt lika med den motsvarande cirkelns omkrets ("pi"-värdet är 3,150630189...).
- 9) Kvadraten fullbordas genom att man med passaren överför $a/2$ på båda sidor av linjen x och de uppkomna punkterna bindes ihop med F och F'. Kvadratens sidolinjer skall vara rätt långa, för på dessa linjer överförs igen $a/2$ två ggr (utgångspunkter är F och F') och de översta punkterna bindes ihop.

Den här konstruktionen, liksom alla de andra, utföres med tunnast möjliga linjer. När Euklides talade om linjens breddlöshet och punktens odelbarhet siktade han ej på någon atomteori, som man påstår idag. Det påstås att han vid punktens odelbarhet menade atomens odelbarhet. På så sätt fick man tillfälle att "korrigera" honom, för vi vet ju idag (tyvärr) att atomer är klyvbar. Vi, nittonhundratalets människor, har en mycket otäck vana: vi kan inte tillåta att någon före oss haft rätt. Vi måste korrigera allt, förvränga och bortförklara (om det behövs), för att säkra vår prioritet över det gamla. Alltså, när Euklides talade om punkter och linjer, så menade han dessa och ej någon sorts atomteori.

Enligt detta skall man vid konstruktionen av cirkelns kvadratur vara mycket noggrann med tjockleken av de linjer, som dras genom korsande båglinjer och raka sträckor. Linjerna måste gå exakt över korsningspunkterna.

En yrkesmatematiker beräknade värdet för "pi" från föregående konstruktion. Han använde Pytagoras' sats: i en plan, rätvinklig triangel är kvadraten på hypotenusan = summan av kvadraterna på kateterna. Satsen var känd troligen före Pytagoras' tid (han föddes omkring 580 f.Kr.).

Förkortad form av "pi"-värdets beräkning:

$$\sqrt{5^2 - h^2} + \sqrt{3^2 - h^2} = 7$$

$$\text{härifrån är } h = \frac{\sqrt{675}}{\sqrt{196}} = \frac{15\sqrt{3}}{14}$$

Värdet för "h" ersättes i ekvationen:

$$\frac{a}{2} : 6 = h : b \quad \text{och härifrån blir slutligen "pi" lika med}$$

$$7,5\sqrt{\frac{3}{17}} = 3,150630189...$$

Beräkningen är elegant utförd och resultatet är korrekt. I "pi"-värdet fick man tillbaka systemet av 3-5-7 triangeln ($3 \times 63 = 189$). Vid en av mina diskussioner i samband med pyramiden nämndes talet 3,15....

I det äldsta tillgängliga egyptiska verket om matematik, "Papyrus Rhind" av skrivaren Aah-mes, finns ett värde på "pi" som är överraskande noggrant. Han anger kvadraten på $16/9$ som värde på "pi". Det ger $256/81$ eller i decimalbråk 3,1605..., men värdet är rent matematiskt.

Vi själva använde till år 1.580 talet 3 som värde på "pi". Men pyramidens byggare kände till det korrekta värdet: 3,1415... Enligt formeln $4a$ (kvadratens omkrets) = $2r$ "pi" (cirkelns omkrets), blir "pi" = $4a/2r$.

Av den Stora Pyramiden får man, om man ersätter formeln med dimensioner, "pi" = $\frac{4a}{2h} = \frac{4 \times 232,16}{2 \times 147,80} = 3,1415..$ Det betyder att de som byggde Stora

Pyramiden justerade bassidan, för att på så sätt ge kännedom om "pi"-värdet till efterkommande generationer. Piazza Smyth fann sidovinkeln hos en oskadad hörnsten vid noggranna mätningar vara $51^{\circ} 51' 14''$. Motsvarande vinkel hos "triangel 3-5-7" är $51^{\circ} 47' 47''$. Alltså skillnaden är enbart $00^{\circ} 03' 27''$.

Vid konstruktionen av cirkelns kvadratur nr 1 fick man samtidigt fram Stora Pyramidens ursprungliga planritning, samma planritning som man fick fram i Schweiz genom att kartlägga UFO-överflygningar över Europa på natten mellan den 17 och 18 juli 1967 (artikeln om dessa överflygningar var publicerad i UFO-NYT nr 8, december 1969, Danmark). Där uttryckte man i klartext, att det var frågan om "Cheops"-pyramidens geometriska bild.

Stora Pyramidens höjd över markytan var $100 \times 162/27 = 154,28\text{m}$. Totala höjden räknat från underjordiska rummet var $100 \times 189/27 = 180,00\text{ m}$, eller 100 geometriskt konstruerade, proportionella människokroppars längd.

Som sagt, det finns inga skriftliga bevis för 3-5-7 triangeln, inte heller för själva talsystemet eller konstruktionen av cirkelns kvadratur.

Det har funnits bevis en gång, ty allt detta och mycket mera stod skrivet på pyramidens täckyta. Abd-el-Latyf skriver. "Ytterstenarna var täckta med gamla bokstäver vars värde man förbisett. Inskriptionerna skulle fylla 10.000 sidor." (citat från H. Kjellsons bok: Forntidens teknik.) Dessa ytterstenar är nu i Memfis och tjänstgör som grundstenar hos minareter. Ingen fara för att de skulle kunna användas som bevis.

CIRKELNS KVADRATUR nr 2

Vi har nu nått fram till lösningen av det klassiska problemet: konstruera en kvadrat, vars yta är lika med motsvarande cirkels yta. Till den förra konstruktionen skulle kanske beteckningen "Cirkelns rätvinkling" passa bättre. Kvadraten i geometrin är ju ingenting annat än en liksidig, rätvinklig fyrsiding.

Här konstrueras först en triangel med sidorna 3-5-7, som man gjorde vid cirkelns "rätvinkling".

- 1) Genom punkt C dras en linje som är vinkelrät mot linje y. Den betecknas med x och skärningspunkten med femmans sida med X.
- 2) Med passeröppningen C-X ritas man upp en cirkelbåge, som går genom punkten X och skär den förlängda femmans sida under punkten X. Skärningspunkten betecknas med H. Med samma båge skär man linjen y och den skärningspunkten betecknas med I. Cirkelbågen betecknas med "xi".
- 3) Med samma passeröppning (C-X) drar man två bågsnitt (vilka skär varandra) med utgångspunkt i X och H.
- 4) Man binder ihop bågsnittens skärningspunkt med C. På så sätt får man en linje som i rät vinkel skär den förlängda femmans sida. Punkten betecknas med J.
- 5) Med passeröppningen C-J ritas man upp en cirkel med centrum i C. Cirkelns skärningspunkt med linjen y betecknas med K.
- 6) Man tar åter passeröppningen C-X och skär, med utgångspunkt i K, cirkelbågen "xi". Skärningspunkten bindes ihop med C. Linjen betecknas med "delta", och punkten där linjen "delta" skär cirkeln betecknas med L.
- 7) Med passeröppningen K-L skärs, från punkten K, cirkelns motsatta sida. Punkten betecknas med L'.
- 8) Punkterna L och L' bindes ihop. Avståndet mellan dessa punkter motsvarar "a"-sidan till den kvadrat, som har samma yta som motsvarande cirkel.
- 9) Kvadraten fullbordas på samma sätt som konstruktion nr 1.

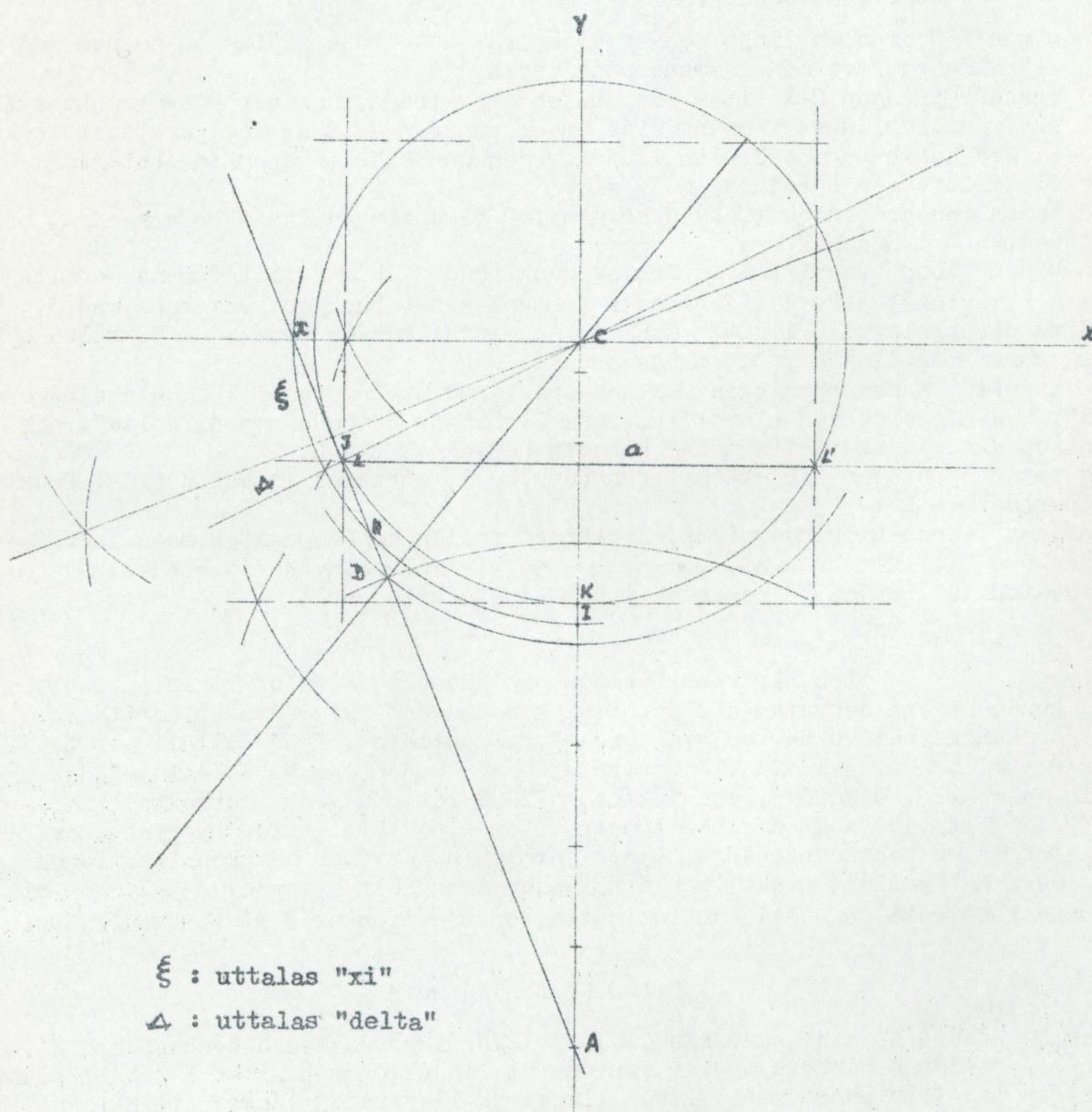
—.

Den här konstruktionen stödde sig huvudsakligen på punkten X. Man kunde utföra den utan att först ha konstruerat pyramidens planritning. "Pi"-värdet är kanske bättre här än vid förra konstruktionen. I så fall ligger det i "heliga" regionen av 3,14... Vid beräkningen av kvadratens "a"-sida använder man formeln $a = r/2 : 0,2820..$, och faktorn 0,2820 får man genom korrekta "pi"-värdet 3,14159... Trots detta är den här konstruktionen ej lämplig för byggandet av Vimaana. Det låter kanske paradoxalt, men hur som helst, den här konstruktionen är kanske mera matematiskt exakt, men den följer inte helt systemet 3-5-7. För att få Vimaanas konstruktion skall man fortsätta konstruktion nr 1 på följande sätt:

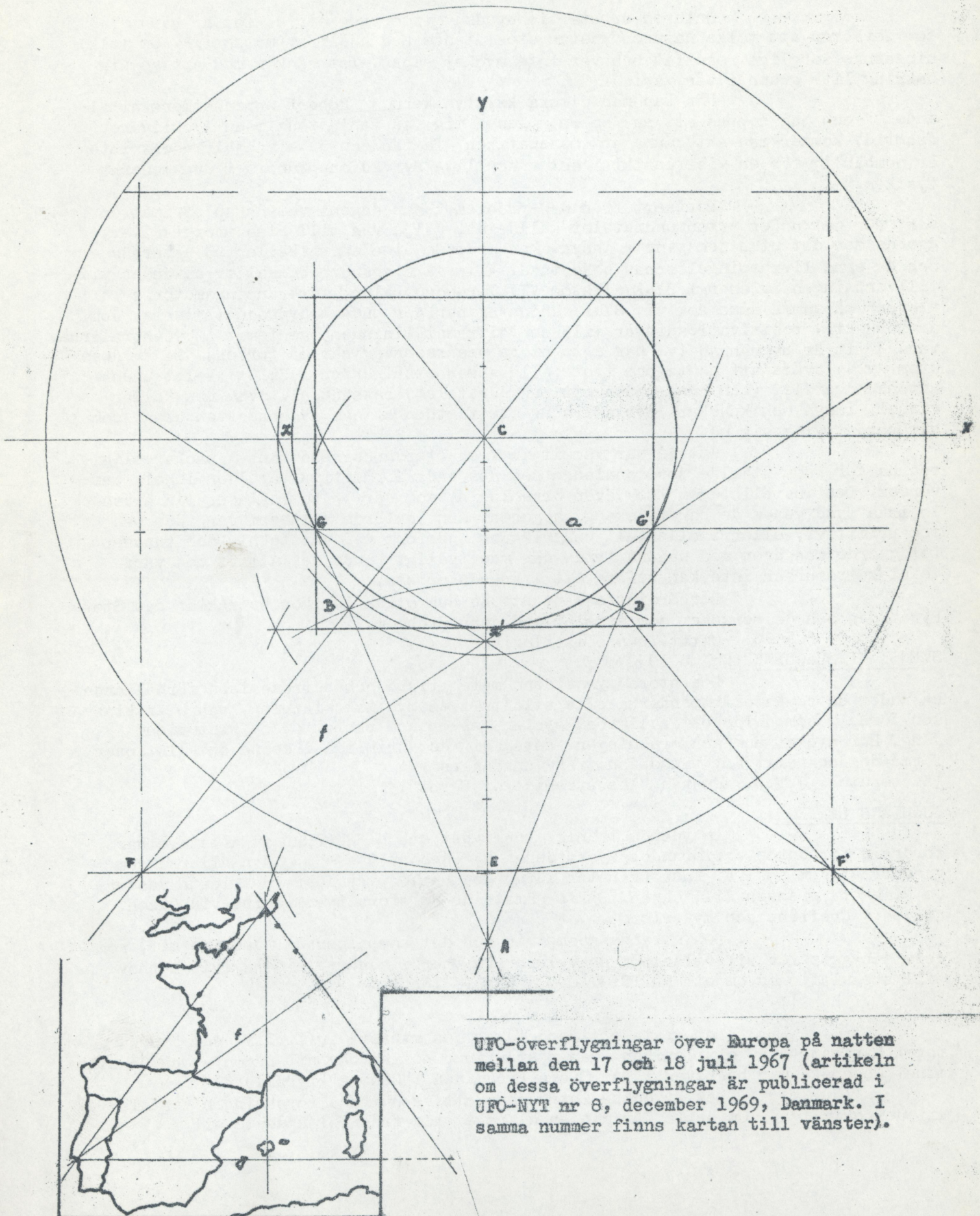
CIRKELNS KVADRATUR nr 3

- 10) Med C-X passeröppning skär man linje y. Skärningspunkten betecknas med X'.
- 11) Från pyramidens bashörn F drar man en rät linje genom punkten X' och likadant förfar man från punkten F'. Dessa linjer skall vara så långa, att de skall skära de förlängda femmornas sidor. Skärningspunkterna betecknas med G och G'.
- 12) Med passeröppningen C-G ritas man upp en cirkel med centrum i C.
- 13) Punkterna G och G' bindes ihop med en rät linje. Den längden blir "a"-sidan i den kvadrat, som har approximativt samma yta som cirkeln med radien C-G (värdet för "pi" är 3,150630189..).
- 14) Kvadraten fullbordas på samma sätt som det beskrivs vid konstruktion nr 1.

CIRKELNS KVADRATUR nr 2

CIRKELNS KVADRATUR nr 3
 ($\pi = 3,150630189....$)

UFO-överflygningar över Europa på natten mellan den 17 och 18 juli 1967 (artikeln om dessa överflygningar är publicerad i UFO-NYT nr 8, december 1969, Danmark. I samma nummer finns kartan till vänster).

En liknande konstruktion, som den sista, har man sett för 450 år sedan. Leonardo da Vinci (1452 - 1519) lämnade spår om detta och mera därtill. Hans skiss om människokroppens proportionalitet, ställd i en cirkel och en kvadrat, visar förvånansvärd likhet med konstruktionen av cirkelns kvadratur nr 2 och 3. Det ser ut som om inte heller han ansåg att det var någon "legend" eller omöjlighet.

Naturen arbetar i huvudsak efter geometrin. Det är bara vi som försöker att tolka naturen nästan uteslutande med hjälp av matematik. Om tolkningarnas sorgliga resultat behöver inte mycket sägas. Det räcker med att se sig omkring lite grann i vår värld.

Här kan man citera kärnfysikern J. Robert Oppenheims uttalande: "-och jag hoppas att nu, om inte genom mig, så åtminstone i en lyckligare framtid, kommer man att känna att matematiken, fastän den är ett hjälpmedel, inte är outhärlig för en viss insikt i det väsentliga av vad man funnit i den moderna fysiken."

Bortsett från UFO-problemet har dagens vetenskap bevisat en sak. När det under artionhundratalet gällde att välja väg till sina energikällor, gjorde man det utan den minsta insyn. Man skapade sina energikällor på naturens och de egna livsbetingelsernas bekostnad. Alla våra grundenergikällor använder vid tillverkningen av energi SYRE, liksom VI! Termocentraler, förbränningsmotorer "lever" på samma ämne som vi: SYRE. Undantag här gör endast hydrocentralerna, som är korrekta, positiva lösningar till energiframställningen, gentemot atomcentralerna vars drift är begränsad (vi har inte stora uranreserver här på jorden). De är dessutom dyra, svåra att sköta och trots alla säkerhetsåtgärder FARLIGA! Valet under artionhundratalet (och även under nittonhundratalet) saknade allt vad man kallar vishet, insyn och kunskap. Att detta är ett faktum bevisas av konsekvenserna, som har börjat visa sig nu.

Att vi har kommit in i en återvändsgränd kan vi tacka religionerna för, som ställde jordmänniskan som den enda förnuftiga varelsen i hela universum. Den inställningen fick även arkeologin, som därför betraktade alla arkeologiska fynd genom de här falska glasögonen. Man bokförde allt som var före oss som primitivt, eller i alla fall underlägset, jämfört med vår teknik och kunskap. Det gjorde man även med sådana fynd, där man tydligt kunde se, att vi med våra tekniska resurser inte kan utföra ett liknande arbete.

Det är intressant att se hur olika lexikon betraktar den Stora Pyramiden och de personer som sysslar med dess problem.

Citat från olika lexikon:

SVENSK UPPSLAGSBOK (Malmö 1950):

Den stora pyramidens matematiska och astronomiska förhållande ha under de senaste årtionderna ofta utlagts i en mystisk riktning, och betraktas som formel, som dölja ett religiöst system, eller som profetior om historiens gång. Hur mycket än fackforskningen fastslagit det orimliga i dessa spekulationer, förmå de dock alltjämt vinna fanatiska anhängare.

(Litteratur. J.E.S. Edwards "The pyramids of Egypt".)

BONNIERS LEXIKON:

Betydande teknisk kunnighet och MASSUPPBÅD av arbetare har fordrats för deras uppförande. Pyramiderna byggdes av 4:e - 6:e dynastierna som gravar för dem själva. Ännu kvarstår i Egypten ca 70 pyramider, de flesta väster om Nilen på gränsen till öknen. De förnämsta är de stora pyramiderna vid Gizeh: Cheops', Chefrens och Mykerinos'...

..Den stränga geometrin och det komplicerade rumssystemet, som delvis byggts för att vilseleda gravplundrare, har i senaste tider givit upphov till spekulationer om ett MÅTTSYSTEM MED HEMLIG INNEBÖRD.

-.-

Det sista påståendet var den största fullträff, som överhuvudtaget har gjorts av ett lexikon. Man påstår inte heller här att någon - och då allra minst Cheops' - var begravd i Den Stora Pyramiden ("Cheops"-pyramiden).

Det är också intressant att se hur "fackforskningen fastslagit det orimliga". Om detta får man en klarare bild från följande tabell.

Tabell IV.

KÄLLA	Bassidan "a"		Höjden "h"(r)		Lutnings - vinkel
	Nu	Urspr.	Nu	Urspr.	
Nordisk Familjebok, Konv. lexikon. Malmö, 1905.		227,00		137,00	
Åhlén & Åkerlunds konv. lexikon. Steckhlm. 1929.	233,00		146,00		
Svensk uppslagsbok., Malmö. 1952	227,50	230,35	137,00	146,00	51°50' -
"Focus" (2:a upplag.) Steckhlm. 1958.	233,00		145,00		
Data. uppslagsbok Malmö. 1967.	230,00		137,00		
Boniers lexikon	227,50		137,00	146,70	
Encyklopedia Britanica	Anger ej dimensioner.				
Collier Encyklopedia	Anger ej dimensioner.				

Tabell V.

Resultaten gäller för $\pi = 3,14159$.	K Ä L L A	Mått-system	Bassidan "a"		Höjden "h"(r)		Lutningsvin- kel.
			Nu	Urspr.	Nu	Urspr.	
	Piazzi Smyth ca 1880.	m	232,16		147,80		51°51'14"
	Henry Kjellson ca 1940 -50.	m	232,00		147,00		godkände ov. stående res.
	Triangel 3-5-7. 1968.	m 1/27	232,18 24.379	242,35 25.446	147,81 15.520	154,28 16.200	51°47'47" $\pi=3,15063..$
4a = 2r. π a = r/2. π r = 2a/ π			Nuvarande dimensioner		Ursprungl. dimensioner		
			"pi"-värde: 3,14159..		pi värde: 3,14159..		
			meter		meter		
			1/27		1/27		
Bassidan "a"			232,185933	24.379,5237	242,351228	25.446,879	
Höjden "h"(r)			147,8142857	15.520,5000	154,285714	16.200,000	
G.konstr, m.höjd*			+ 1,800000	+ 189,0000			
4 rader block, å 1 m			4,000000	420,0000			
Cirkeln r vid Ckv.			0,6714285	70,5000			
Sammanlagt			154,2857142	16.200,0000	154,285714	16.200,000	

Som vi ser är lexikonerna inte alls överens om Stora Pyramidens mått. De mest korrekta värdena ges av Åhlén & Åkerlunds lexikon. Bonniers lexikon tog dimensionerna från Svensk Uppslagsbok, vilken i sin tur tog sina från Nordens Familjebok, med den skillnaden att dessa siffror här anges som den ursprungliga längden och höjden av pyramiden.

Här råder alltså en fullständig kaos beträffande dimensionerna. Eftersom flera av lexikonerna medger, att pyramiden visar en strängt geometrisk form (en av de få sanningar som finns i dessa böcker beträffande pyramiden), så kan man mycket lätt kontrollera de givna dimensionerna enligt den enkla formeln: $h = 2a/\pi$. Om vi tar t.ex. Svenska Uppslagsbokens data, att $a = 227,50$ m och $h = 137,00$ m, samtidigt som att sidornas lutningsvinkel = 51°50' (endast 1 minut och 14 sekunders skillnad från den av P. Smyth angivna lutningsvinkeln), får man för "h" värdet 144,3901 meter. Skillnaden är så stor som ca 8 meter. Och så kan man fortsätta, för inte ett enda av lexikonens data gällande pyramiden är överens med verkligheten.

Om man gör en likadan kontroll på pyramidplanritningens konstruktion, med dess "pi"-värde = 3,15063.., får man, med 232,1859 meters bassida, att höjden är 147,3901 meter. Kontrollen är hundraprocentigt korrekt, såväl matematiskt som geometriskt. Skillnaden av 0,421 m orsakas, som förut nämnts, av att man justerade pyramidens bassida för "pi"-värdets skull. Från tabell V kan man se

* Geometriskt konstruerad människas höjd

vilka skikt resten av pyramiden bestod av. Ursprungliga höjden var 100 ggr. 162 (summan av rader eller kolumner i sjuans tabell), dvs. $16.200 \times 1/27$, vilket motsvarar 154,2857142... m.

P. Smyth dividerade omkretsen av den cirkel, vars diameter är pyramidens höjd (147,80 m enligt P.S.) med antalet dagar i ett genomsnittligt år och fick fram resultatet: $\frac{147,80 \times 3,14159}{365} = 1,27212877$, vilket han kallade för "pyramidmetern".

Om man omvandlar "pyramidmetern" i "pyramidcentimetrar", får man 127,212877. Det är ingenting annat än mycket approximativt $1/200$ av pyramidens ursprungliga bassida, uttryckt i det gamla måttsystemet: $127,212877 \times 200 = 25.442,5754/27$. Talet 12 721 påminner oss annars om jordens polardiameter (12.710 km). När man betänker att vinyligen började se vår jord "utifrån", vem vet, kanske polardiametern ÄR 12.721 km? Fred Hoyles bok (Astronomi) säger, att polardiametern är ca 12.710 km.

Om man drar av den saknade höjden ($679,5/27$) från pyramidens ursprungliga höjd får man att nuvarande korrekta höjden är 147,8142857 meter. P. Smyth gjorde en felräkning av endast 0,0142857 meter! - eller byggarna gjorde ett fel av 25 mm hos bassidans längd, vilket ändå, vad felet beträffar, är en utomordentligt BRA prestation, om man vet att felet gjordes på en längd av nästan en kvarts kilometer.

Om det på den nuvarande avnötta toppen ställer sig en människa av höjden 180 cm ($147,81 + 1,80 = 149,61$ meter), får man en höjd, som multiplicerat med en miljard ger medelavståndet solen - jorden, dvs. 149,5 miljoner km (Fred Hoyle: ASTRONOMI - 149 milj. km, Å & Åkerlunds lex. - 149,5 milj. km). Naturligtvis säger man här, att det är en av pyramidens otaliga "tillfälligheter".

Det finns ytterligare en mycket märklig sak: byggarna måste ha känt till efterkommande generationers "intelligenskvot". De visste att täckytans finpolerade glatta stenar skulle utgöra läckerbitar som byggnadsmaterial till någon annan byggnad (t.ex. minareter i Memfis). De bestämde i förväg hur mycket man får ta bort för att fårhållandet höjden - bassidan skall vara konstant, trots saknade delar (täckytan och toppen), och innefattas i formeln $h = 2a/\pi$. Den delen man ville ha kvar byggdes därför av sämre material (sandsten) och täcktorna av kalksten, vilket var lämpligare för inskriptionernas livslängd. Om en geometrisk kropp, som i sina dimensioner innehåller satsen om cirkelns kvadratur, blir vandaliserad som Stora Pyramiden, och om byggarna inte räknar med denna vandalisering, så skall formeln $h = 2a/\pi$ korrigeras till $h = 2(a - a')/\pi$, där a = bassidan och a' = avnötta toppens sidolängd. Men i Stora Pyramidens fall behövs ingen korrektion. Höjden på den saknade delen är $679,5/27$ (6,471428 m) och motsvarande " a' "-sida blir då $1067,35520/27$, eller omräknat i meter: 10,165287 m.

Skillnaden mellan den ursprungliga och den nuvarande bassidan är:

Ursprungliga " a "-sidan:	242,351228	m
Nuvarande " " - :	<u>232,185933</u>	"
Skillnaden mellan dem :	10,165295	m
" a' "-sidan hos saknade delen :	<u>10,165287</u>	"
Skillnaden :	00,000008	m = 8 mikron

Men en sådan noggrannhet behövs absolut inte för att bevisa en sak. Piazzzi Smyth använde ej något tillämpat mått och arbetade ej med tillämpade siffror, det gjorde ej heller H. Kjellson och ej heller jag. Vem som använde på måfå tagna data och siffror är nu inte svårt att gissa.

När man läser olika teorier om hur Stora Pyramiden byggdes, får man mestadels veta, att det skedde med hjälp av otaliga slavarbetare under obegränsad tid. Man skall nöja sig med det, punkt och slut! Men dessa beskrivningar talar inte så ofta om, att pyramiden i fråga innehåller 2.500.000 block som väger från 3.000 till 6.000 kg per styck; att avlastningskonstruktionen är utförd av 43 stycken granitbalkar av 8 m längd och 1,5 x 2,1 meter i genomskärning, och att balkarna väger ca 75.000 kg stycket. Sen står det inte heller med vilken enorm noggrannhet allt arbete var utfört. Jag citerar från H. Kjellsons bok "Forn-tidens teknik":

- Angående det tekniska arbetets noggrannhet kn det vara av intresse att relatera ett avsnitt ur Flinders Petrie beskrivning. Han meddelar: "medeltjockleken av sömmarna mellan blocken är $1/50$ tum och medelvariationen i skärandet av blocken i rätta och fullkomliga kuber är blott $1/100$ tum på 75 tums längd, ett mått så noggrant, att endast de moderna optikerna skulle kunna slipa något sådant. Föreningsytorna på en area av 35 kvadratfot är ej blott bearbetade med denna precision utan dessutom cementerade över hela ytan. Enuru stenarna bringats så nära varandra som $1/500$ tum, eller med andra ord i fullkomlig kontakt, har byggarna kunnat fylla sömmarna med cement, trots den stora ytan och den oerhörda tyngden på mer än 16 ton. Att få sådana block i kontakt i varje sida är ett problem i och för sig, men att utföra det med cement i fogarna synes vara praktiskt taget omöjligt."

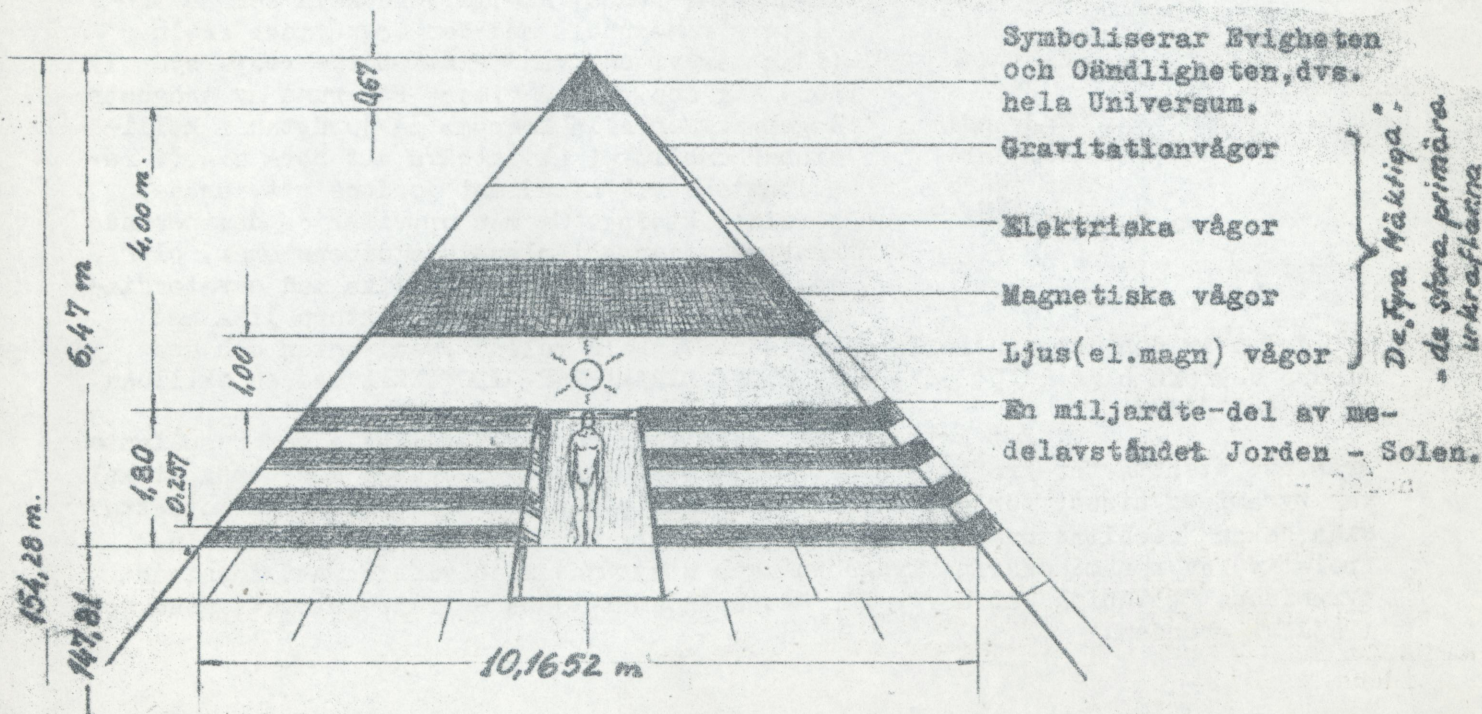
Piazzi Smyth skriver: "Sömmarna var så täta att kanterna av två stenars ytor och mellan dem förefintliga cementen kan innehållas i ett hårstrås tjocklek."

Enligt Herodotus byggdes pyramiden av 100.000 arbetare på 10 år, vilket är tekniskt sett helt omöjligt, ty då skall ett block vara på sin plats varannan minut dygnet runt.

En annan arabisk sägen förtäljer att pyramiden byggdes på 60 år. Men inte ens denna tidsrymd synes vara tillfyllest. Ty eftersom pyramiden innehåller 2.500.000 stycken block, måste då 115 block placeras på sin plats varje dag. Det betyder att var tionde minut dygnet runt i sextio år utan avbrott skall ett block vara uthugget, planat, slipat, transporterat och placerat på sin plats. . . - och man skall inte glömma att varje block väger minst 3.000 kg.

Man skall inte heller glömma att byggarna tog hänsyn till sådana småsaker som att: pyramidens sidor intar syd - nordlig riktning med ett fel av 4 min. 30 sek.; dess höjd multiplicerat med en miljard ger avståndet jorden - solen; den är byggd i mittpunkten av jordklotets alla fastländer, och fakt över, på planetens andra sida är mittpunkten på jordens största hav (Stilla havet), vilket betyder att de som byggde pyramiden kände vår planet mycket bra från "fågelperspektiv".

Allt detta sagolikt utförda precisionsarbete hade sitt ändamål. I pyramiden ÄR inbyggt, och täckytan har innehållit, en kunskap, om vilken vår vetenskap är oförmögen att DRÖMMA. Och pyramiden hade som uppgift att med den enorma kunskapen överleva en NATURKATASTROF - att överleva jordens kollision med en mindre planet och den genom kollisionen framkallade allomfattande FLODVÅGEN. För att förklara detta påstående, måste jag först ge en skiss av pyramidens topp. Jag vågar påstå, att mellan den här skissen och toppens verkliga utseende finns ej någon större skillnad. Dimensionerna är nämligen korrekta och enligt dessa berde den ha sett ut så här:

På pyramidtoppens skiss syns tydligt bokstaven "T", som bildas av "ljusvågornas" skikt och av fördjupningen där människeskulpturen står. I boken "MU - den sjunkna kontinenten" av Elizabeth G. Wilcox, skriver författarinnan följande:

"... tecknet Tau hör inte endast till de mest intressanta, utan också till de allra äldsta symbolerna. ... Det återfinns i Moderlandets äldsta skrifter - de Heliga Inspirerade Skrifterna - och symboliserar både pånyttfödelse och landhöjning - naturens pånyttfödelse och landets uppstigande ur havet. Tau-tecknet är en bild av Södra Korset. ... Södra Korset befann sig i ett visst läge på stjärnhimlen över MU. ..."

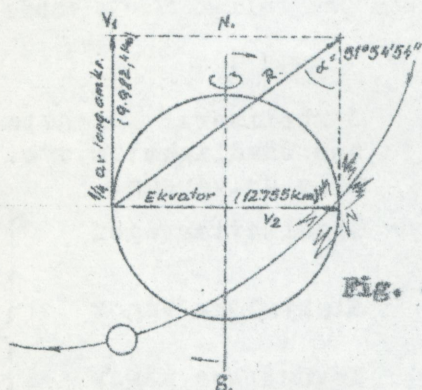
Tecknet Tau på pyramidtoppen angav byggarnas ursprung. Toppen finns emellertid inte idag, och man kan inte betrakta en rekonstruktionsskiss som slutgiltigt bevis (så ännu mindre kan det vara en kartusch "hwfw"). Men det finns gott om annat bevismaterial, som ej kan sättas i fråga.

Pyramidens geografiska placering pekar på byggarnas härkomst, ty på klotets andra sida är Stilla Havets ungefärliga mittpunkt belägen. För 12.000 år sedan fanns kontinenten Mu där. E. G. Wilcox anger att kontinenten sjönk vid den tidpunkten. Tiden är korrekt, men kontinenten sjönk ej. Stilla Havets djup i detta område utesluter att den sjönk. Havsdjupet på dessa platser är ca 10.000 meter, och om kontinenten sjunkit skulle det vara avsevärt mindre. Att landet Mu fanns en gång för länge sedan försöker Ivan Troëng bevisa i sin bok "Kulturer före istiden".

Han skriver att jorden 10.000 år f.Kr. kolliderade med en mindre planet (av ung. samma storlek som vår måne) och vid detta tillfälle förstördes kontinenten Mu. Den slogs ut från jordskorpan och istället finns nu där Stilla Havet med sina enorma djup. Man mätte jordskorpan tjocklek hos världens alla havsbottnar, och fick fram att Stilla Havets botten är det tunnaste av dem alla, ca 100 km, medan de andra är 200 - 300 km tjocka. Enligt djupet och vattenmängden skulle det vara tvärtom. Författaren påstår att den nuvarande månen är identisk med kontinenten Mu. ...

Men jag tror, att kanske inte hela månen är identisk med kontinenten Mu. Det kan hända, att de månstenar vilka plockades upp av Apollo 11 och 12 är kosmiska meteorpartiklar. Under dessa finns ett skikt av äkta jord (kontinenten Mu), och under det är planeten som kolliderade med jorden.

Om själva kollisionen berättar Stora Pyramiden på sitt stumma sätt. För att lättare förstå det hela behövs en illustration.

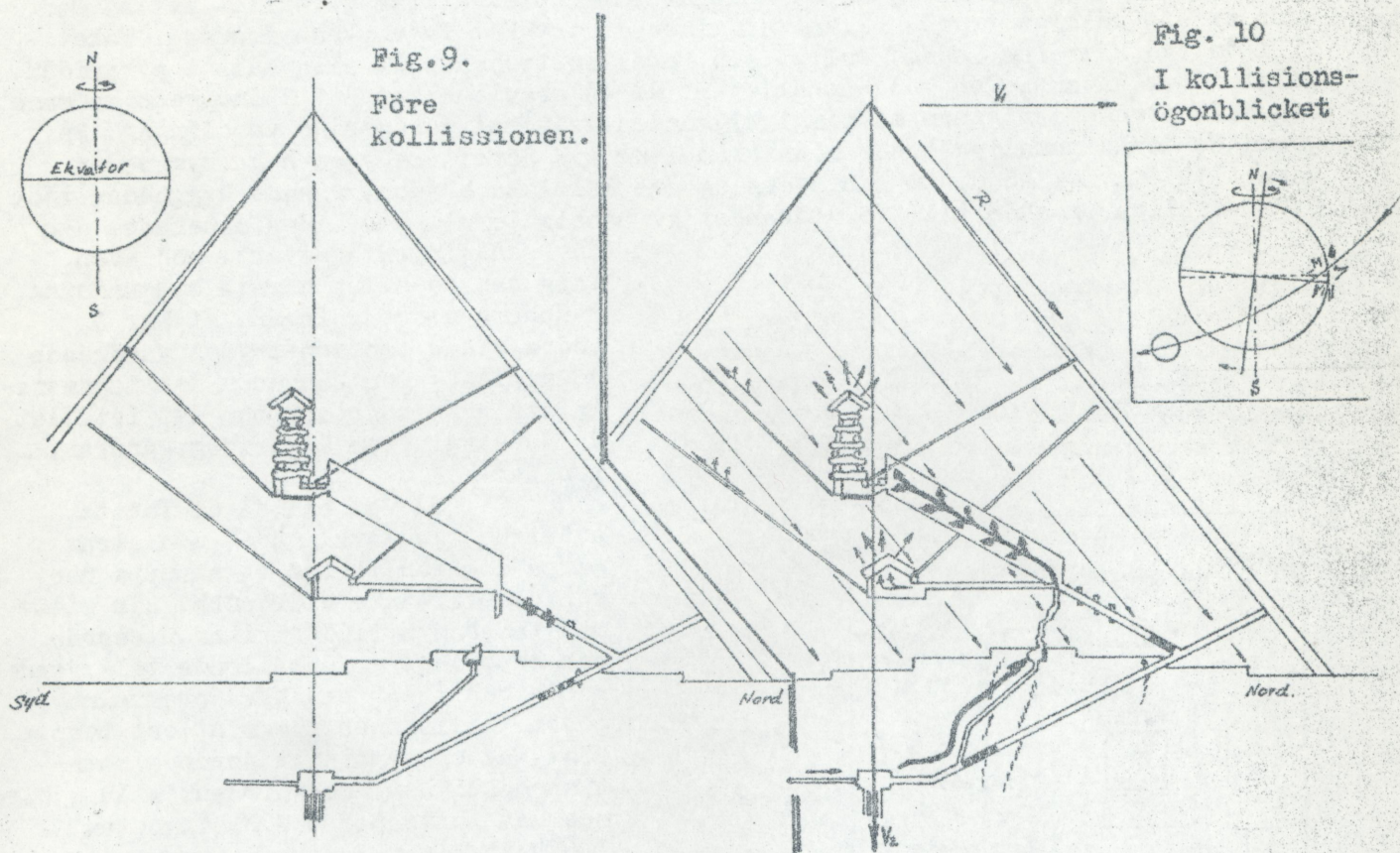
I händelse av en kollision med en mindre planet, som kommer från nordost och träffar jorden i en tangerande bana på den plats där kontinenten någon gång fanns, skulle jordaxeln som då troligtvis sammanföll med den magnetiska axeln (idag har vi en "vandrande" nord- resp. sydpol) röra sig som fig. 8 visar. På grund av tröghetslagen kommer alla kroppar på jordytan i kollisionens ögonblick att sträva att röra sig (i resultantens riktning) mot jordens påtvingade rörelseriktning. Om man uppritar de dominerande kraftvektorer i planetens dimensioner, blir den "horisontella" vektorn lika med ekvatordiametern och den "vertikala" vektorn lika med

1/4-delen av den longitudinella omkretsen. Vinkeln mellan resultanten och den mindre vektorn blir 51°54'54", dvs. STORA PYRAMIDENS SIDOVINKEL med en skillnad av endast 3'40".

Det betyder, att alla ytor som är parallella med resultanten är minst utsatta för kraftvektorer. Men trots överensstämmelsen med denna vinkel var pyramiden utsatt för enorma påfrestningar p.g.a. av att pyramidens motsatta sida "skar" resultantens riktning. Enligt detta uppstod en enorm tyngdökning (relativ) av pyramidmassan. Tyngdökningen utnyttjades delvis för att förhindra pyramidens "glidning" åt norr. För detta ändamål tjänade trappsystemet, uthugget i själva grunden.

Om man studerar pyramiden i genomskärning ser man att dess tyngdpunkt ligger åt söder från mittlinjen. Samtidigt är nästan hela trappsystemet på norra sidan. Resultantens riktning medförde att största delen av tyngden riktades mot trappsystemet och på så sätt förhindrade man pyramidens glidning.

Nästa fara som måste undanröjas var risken för att pyramiden skulle stöta samman. En del av tyngdökningen utnyttjade man för att hålla kvar den på sin plats, men resten av trycket skulle man neutralisera, annars kunde pyramiden ha rasat ihop under den enorma påfrestningen. Det löste man med de genialiska systemen av gångar och kammare. Först och främst: genom dessa kanaler, gångar och kammare uppdelade man den totala massan. Genom att man uppdelade massan fick man en delad tryckeffekt (kanalerna skär kraftlinjerna). I uppåtstigande gången, den som leder till "Stora Galleriet", finns nu två fastklämda granitpluggar och i nedåtlöpande gången finns fyra lösa granitpluggar, samt ett granitblock i "Naturliga Grottan", om vilken H. Kjellson f.ö. helt korrekt anser, att den en gång tjänade som ventil för gången som kom från "Underjordiska Kammaren". För att vi skall förstå funktionen av dessa pluggar, kanaler och kammare hjälper fig. 9 och 10 till.

Den första bilden visar hur dessa pluggar var ordnade strax före kollissionen. I uppåtstigande gången var de två granitpluggarna lätt fixerade i de två gördlarna, vilka bildades av två-och-två okformiga sammansatta block. Den tredje gördeln är utförd av ett enda block, genom vilket gången arbetats ut. Vad man inte kan fastställa idag är vilken funktion de borrarade hål hade - två stycken på var plugg - i vilka man fäst stift av något mjukare material. Liknande hål kan man se på pluggarna i den nedåtlöpande gången (men inte på alla), och på granitblocket i "Naturliga grottan". I det ögonblick då jordklotet upphörde med sin svängning åt norr sattes pluggarna igång på grund av tröghetslagen. De två översta bröt av sina stift och med fruktansvärt accelererande hastighet åkte de nedåt. Det höga lufttrycket som därigenom bildades satte i rörelse de fyra nedre granitpluggarna, vilka med ännu högre fart skapade ett ännu högre tryck. (Själva ingången

till pyramiden var givetvis omsorgsfullt igenmurad. H. Kjellson skriver, att Kalifen Al Mamoun 825 e.Kr. lät bryta en ingång till Stora Pyramiden. Eftersom den rätta ingången inte var känd på den tiden, var flera smeder sysselsatta med att skärpa verktyg och maskiner, och vid själva arbetet med att bryta sig in användes eld och ättika. Hela företaget medförde ofantliga utgifter.) Den smala återvändsgränden som underjordiska rummet avslutas med och de djupa ihålligheterna i dess golv skapade den näst sista tryckökningen. Lufttrycket började att verka i motsatt riktning. Men då den nedåtlöpande gången var stängd av de fyra pluggarna, fanns bara en väg att välja mellan: det s.k. Brummschaktet. Trycket hölls tillbaka bråkdel av en sekund, vilket var tillräckligt för att granitventilen skulle slängas åt sidan explosionsartat, och nu sprängde sig det enorma lufttrycket fram den kortaste och svagaste vägen till Stora Galleriet. Den vägen luften sprängde sig fram ser vi idag i form av en oregelbunden förbindelse mellan Stora Galleriets nedre punkt och grottan. Man bestämde i förväg var sprickan skulle uppstå. Allt var väl planerat och ingenting lämnat åt slumpen. Man visste att luften väljer den kortaste vägen och den svagaste punkten av pyramiden, därför hjälpte man till. Hela trycket kom på så sätt där man ville ha det: i Stora Galleriet, i kamrarna och i de delvis öppna, delvis stängda "ventilationskanalerna", dvs. i alla utrymmen utom den nedåtlöpande gången. Alla utrymmen blev alltså plötsligt fyllda med luft av ett väldigt tryck, vilket eliminerade trycket från pyramidmassan. Taket till de två kamrarna ledde, enligt sin form, lufttrycket åt alla håll i pyramiden. Långt efter katastrofen gungade alltjämt de 43 granitbalkarna i "Konungens kammare" och balanserade därigenom ständigt byggnaden gentemot jordaxelns pendlingar. På grund av denna pendling kunde människan lång tid därefter bygga höga byggnader bara till en viss höjd. Om man översteg den kritiska höjden, rasade byggnaden ihop (den verkliga orsaken till förstörandet av Babels torn). Med tiden minskades den

här pendlingen avsevärt, men även idag har de allra högsta byggnaderna kännbara utsvängningar. Vi har å andra sidan fenomenet "den vandrande nordpolen", men kanhända den magnetiska axeln är konstant och det istället är jordaxeln som även idag vandrar, pendlar.

Så var alltså de första svårigheterna avklarade, men strax därpå dök den tredje faran upp: den världsomfattande FLODVÅGEN. Här måste man ta hänsyn till Afrikas utseende och dess läge i förhållande till jordaxeln och Atlanten. När jordaxeln genom kollisionen slogs åt ost resp. väst, avtog samtidigt jordens rotationshastighet, men jordens alla sjöar och hav fortsatte med hastigheten 1.670 km/tim i jordrotationens normala riktning. Om jordens rotationshastighet minskades med 170 km/tim, eller mera, så blev detta flodvågens hastighet. På figur 11 ser vi att dess riktning delvis bestämdes av kontinentens form. Detta var orsaken till att den (flodvågen) rörde sig i nordvästlig riktning, eller med andra ord, det

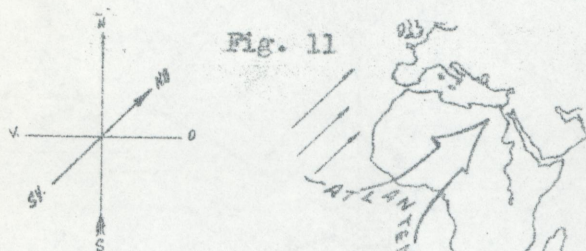

Fig. 11

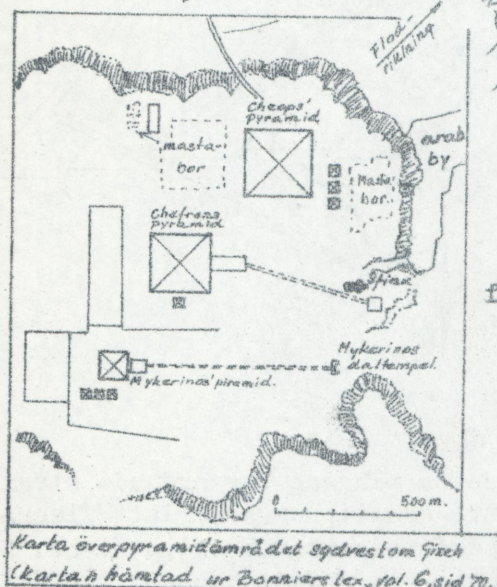

fig. 12

minsta motståndets väg (i denna riktning är kontinenten nämligen samtidigt som slätest).

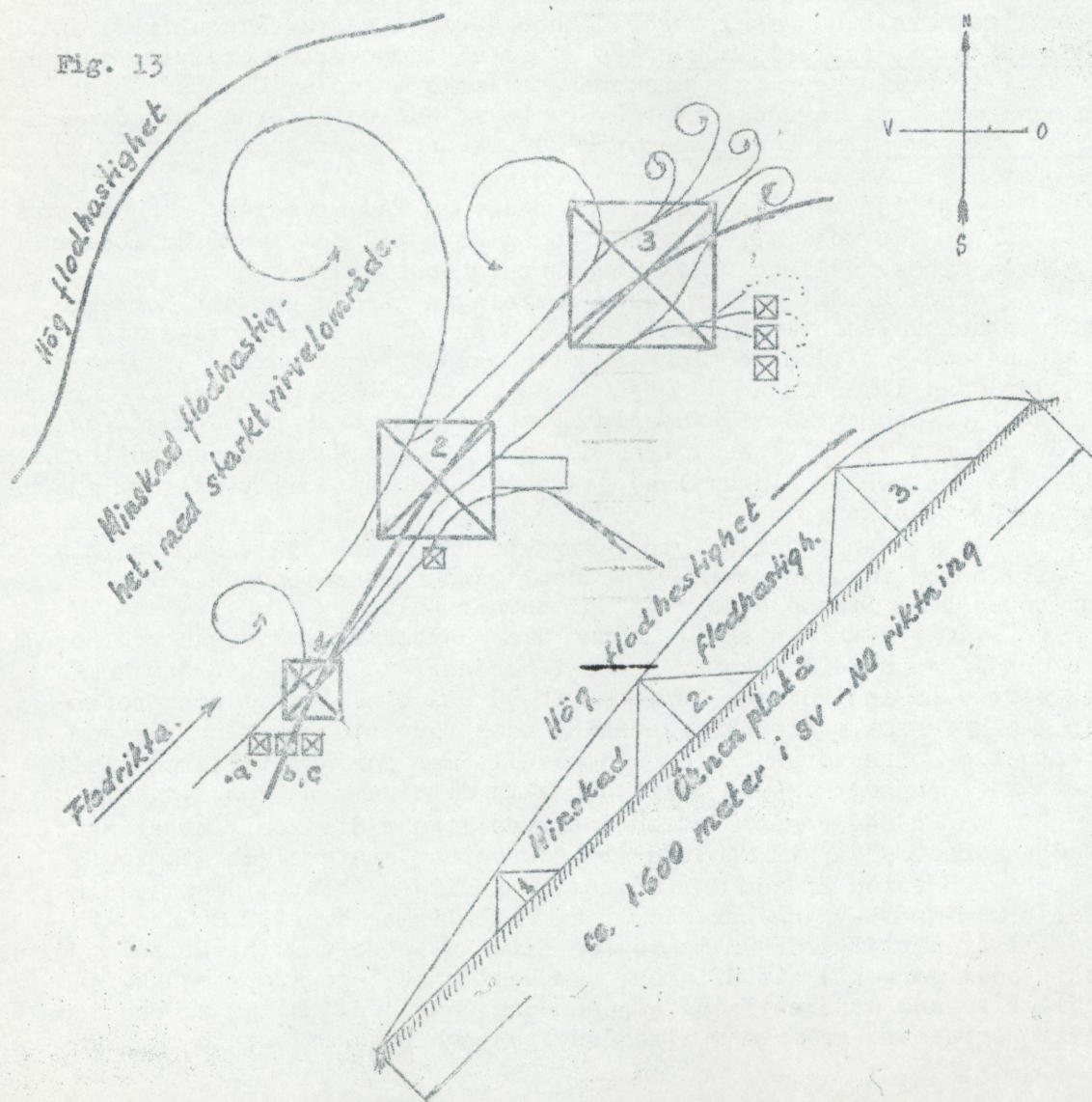
Exakt samma riktning intar de tre pyramiderna. Den minsta, i vilken kroppen av faraonen Mykerinos hittades, påbörjade flodbrytningen. Mot flodvågens undergrävande verkan skyddades dess södra sida av de tre små pyramiderna (se figur 12).

Den näst största pyramiden, i vilken man hittade faraonen Chefrens kropp, fortsatte flodbrytningen, men med mycket bättre effekt, på grund

av sina fördubblade dimensioner i förhållande till den första pyramiden. Flodvågens styrka var redan något försvagad av pyramid nr 1, så strömklyvningen skedde mycket lättare. Pyramid nr 2 skapade virvlar av gigantiska mått och styrka på sin västra sida, och riktade samtidigt vattenstrålar åt öster, dvs. mot Nilen. Dessa virvlar och vattenstrålar blev ett naturligt hinder i flodens väg, vilket på så sätt skyddade Den Stora Pyramiden (i vilken ingen hittades begravd). På flodvågens förstörande effekt ger de små pyramiderna det bästa exemplet: i sämst skick är pyramid "a", dvs. den allra första i dess väg. I något bättre skick är pyramiderna "b" och "c", som bäst behöll sitt ursprungliga utseende. Vattenstrålarnas och virvlarnas skyddande egenskaper syns också på själva terrängen. Under virvelområdena skedde inga terrängavnötningar. De täckta passagerna hjälpte också till med flodvågens styrning till Nilen, som på så sätt blev en naturlig avloppsränna. Dessa passager, liksom de murar som omgav pyramiderna, blev uttraderade av flodvågens styrka, men de fullföljde sin uppgift: Stora Pyramiden stod oskadad kvar på sin plats (Herodotos såg den i sin helhet 500 år f.Kr.).

Om man betraktar pyramiderna rakt uppfifrån och binder ihop deras toppar med en kurva, får man fram de allra kraftigaste virvlarnas område. Båglinjen visar att de var huvudsakligen styrda åt den sida varifrån flodvågen kom: sydväst. På östra sidan var virvlar ej önskvärda - de kunde skada Stora Pyramiden. Jorden fortsatte trots kollisionen att rotera i väst-östlig riktning, men motsatt färdriktning fick den nya "grannen", som då var mycket närmare jorden (även idag visar månen en avlägsnande tendens), och dess dragningskraft var då mycket större än idag. På så sätt blev vattnets rörelse bromsad, alltså dragen åt väst. De eventuellt uppkomna större virvlarna bröts isär av de tre små pyramiderna, som var byggda på Stora Pyramidens östra sida. På figur 13 ser man också att pyramidkoleserna (nr 1, 2 och 3), betraktade från sydost, intar en sådan ställning, att om

Fig. 13

man binder samman deras toppar och ökenplatåns sydvästliga och nordostliga kant med en kurva, får man fram en perfekt AERODYNAMISK LINJE (strömlinje). Flodhastigheten var låg under kurvan, men oförändrad över. Därigenom skyddades själva terrängen från flodvågens förstörande verkan. Allt detta kan lätt förstås om man ser på ökenplatåns nuvarande form.

Beträffande mitt påstående, att faraonerna enbart var "hyresgäster" i pyramiderna och ej byggare av dessa, kan jag tillägga följande:

Att det ej skedde någon begravning i Stora Pyramiden kan ha flera orsaker. Kjellson ger en logisk förklaring: man kunde inte frigöra uppåtstigande gången från de fastklämda pluggarna och genom den krokiga förbindelsen kunde man ej införa en stel mumie.

Man kan också fundera på en annan sak. De fyra bokstäverna (hwfw) kan betyda vad som helst. Bokstäver som t.ex. k-n-n kan vokaliseras på flera sätt: det kan bli k a n i n, men det kan också bli k a n o n. Genom samma konsonanter och olika vokaler får man alltså fram olika föremål. Vi löste egypternas hieroglyfiska skrift korrekt, men egypterna själva löste en stor del av de hittade skriftsystemen felaktigt. Arkeologerna erkänner att den hieroglyfiska skriften helt enkelt bara "dök upp", utan att man kunde spåra dess gradvisa utveckling. Så "hwfw" (Chufu = Cheops) kan bland annat också betyda "Cheops".

Å andra sidan är själva Cheops-gestalten ganska dimmig. Det finns enbart en enda ca. 30 cm hög elfenbensskulptur av honom och det är allt. Samtidigt har Chefren i T-formiga pelarhallen(?) i "sitt" daltempel 23 statyer i grön diorit, alabaster och skiffer. Djoser har "sina" (?) statyer och likaså Mykerinos, men inte den störste härskaren: Cheops. Verkligen underligt.

För att påvisa det underliga ännu bättre citerar jag ur "Kulturens Gryning" - Bonniers illustrerade kulturhistoria.

... Av relieferna från pyramidtemplen återstår endast illa medfarna fragment, vilka emellertid röjer samma säkra, men ändå känsliga linjeförning och samma mästerliga teknik som skulpturer, churu de troligen är ett uttryck för en strävan snarare än ett fullföljande. Några av de bästa bevarade exemplen på denna behärskade stil är relieferna från mastabakapellet över en av Cheops' söner, Chufukaf, och hans maka, mottagande offergåvor. De målade relieferna från dynastiens slutskede är inte av samma höga klass, främst emedan de är huggna i grov(!) kalksten, som måst UTFYLLAS MED GIPS. ...

Alltså med linjeförningen hade man inga problem, men däremot med materialet. Hur är det möjligt, att inom en så kort tid som 10-20 år (Cheops - Cheops' son) glömma sin skicklighet i stembearbetningens teknik?

Hur är det möjligt, att arkeologin när de gör ett korrekt konstaterande (upptäcker väsentliga skillnader) ej tar det nästa logiska steget och fastslår slutsatsen: att den högklassiga stembearbetningstekniken av alla sorters stenar ej var känd lika bra av den fjärde och många följande dynastier som av den första. Redan i början av femte dynastin är skulpturer över huvud taget sällsynta. Skälet är att det var slut med "fynden", och de efterkommande dynastierna var, om de ville ha statyer av sig själva, också tvingade att tillverka dem själva, men de behärskade ej tekniken.

Att man i gamla Egypten praktiserade att själv utnämna sig som byggherre till någon imponerande gammal byggnad, känner arkeologerna väl till. Jag citerar ur boken "Men Bibeln hade rätt" av Werner Keller.

... eftervärlden skulle häpna över Ramses II som byggherre, och det gjorde den också. Forntidsforskarna kunde i början inte fatta hur det kom sig, att de så ofta stötte på insignierna "Ramses II" på ett otal tempel och profanbyggnader. När man undersökte dem närmare skingrades förvåningen. Många av dem måste ha uppförts flera århundraden före Ramses II, men för att tillfredsställa sin äregirighet hade han helt enkelt låtit hugga in sitt namn på dem. ...

Man säger att Chefrens statyer liknar Sfinxen. Det är sant, men vem kan med säkerhet säga att Chefren liknade "sina" statyer och Sfinxen?

Sfinxen är som det sägs i H. Kjellsons "Forntidens teknik", datumvisare för pyramidens byggnadsår, som i så fall ligger över 12.000 år tillbaka i tiden. Alltså samtidigt datumvisare för naturkatastrofens inträffande. Vissa forskare påstår (helt korrekt) att Sfinxen, som består av lejonkropp och kvinnehuvud, föreställer tvenne stjärnbilder: Lejonet och Jungfrun. Enligt precessionalcykeln befann sig jorden på gränsen mellan Jungfrun och Lejonet omkring 10.200 år

före Kristus. . . och en liten sak till: Sfinxen tittar mot öster, i riktning mot landet MU. . .

För att återgå till pyramidgrupperna. Man kan konstatera att platsen valdes ut enligt följande resonemang: Vid en planetkollision är den allra säkraste punkten den mest avlägsna, eller med andra ord planetens andra sida. Dessutom ville man ha en absolut garanti för att platsen ej skulle förbli täckt med vatten. Därför byggdes pyramiderna på en upphöjd plats i närheten av havet (pyramidplatån har en höjd av 65,6 meter över Medelhavets nivå), bredvid en flod som skulle tjäna som en naturlig avloppsränna. I det här fallet var avloppsrännan jordens längsta flod, den mäktiga Nilen. På så sätt klarade man den tredje faran: flodvågen.

Det märks alltså en tydlig tendens, att man på alla sätt ville skydda Stora Pyramiden - och det finns goda skäl. Mykerinos' pyramid har endast gångar och kammare (pyramidens massa krävde ej ett balansorgan). Dessa gångar och kammare innehöll verktyg och enkla tekniska lösningar åt de överlevande generationerna (vars högtekniska nivå under de följande århundradena sjönk till stenåldersstadiet), alltså det allra nödvändigaste för en ny start. Man skulle kunna jämföra den minsta pyramiden med en sorts "folkskola". Med intelligensökningen kom man fram till nästa pyramid (som hade ung. samma system av gångar och kanaler, och även balansorgan, som Stora Pyramiden), vars innehåll bestod av mer utvecklade redskap. Stora Pyramiden slutligen innehöll de flesta kunskaperna. I dess dimensioner dolde man rymdfärdens förnuftigaste och billigaste metod. Även fast det gällde en dold sak var den formulerad på ett enkelt sätt, ty meningen var att man skulle återfinna den. På dess täckyta skrev man ner det väsentliga inom kunskapens alla områden. Tyvärr förstörde okunnigheten den ouppskattbara täckytan. Man skulle nästan kunna fastslå som en regel, att alla institutioner som med hjälp av ett dyrkans föremål härskar över massan, förstör allt som kan leda till sanningen, ty de vet att då är det slut med deras makt. Man har ett bra exempel på detta hos medeltida kyrkans ursinniga förstöring av olika kulturbyggnader och skrifter i skilda delar av världen (Maya-skrifter, trätavlor från Påskön etc.). På grund av folks okunnighet föddes vid Stora Pyramiden den gammal-egyptiska religionen. Man tolkade pyramidtoppens ursprungliga meddelande fel. Så ledde människo-skulpturen med ljusvågornas symbol över sig till SOLDYRKAN. Bokstaven T a u återfinns man i Assirisk mytologi. I den bevingade solskivan en gud-människa och från skivan nedåtgående strålar innehöll alla komponenter från pyramidtoppen: solen, människan och bokstaven Tau.

Ett bevis till: Exakt på jordklotets andra sida, på Påsköns kust, står ca. 600 stenhjättar med sammanbitna munnar vända med ansiktet mot havet. De flesta ligger på ryggen och deras röda, porösa, ihåliga mössor är borta från den ursprungliga platsen (huvudet). Det skulle vara mycket intressant att bestämma exakta riktningen mot vilken deras ansikten är vända. Kanske är det nordost? Det vore också intressant att väga mössorna och mäta deras avstånd från stenhjättarna. Kanske man på så sätt skulle kunna fastslå kollisionshastigheten och styrkan, samt den främmande planetens storlek. I samband med de röda mössorna en hypotes: Man kan ge tolkningen att mössorna föreställer bl.a. hjärnan, det känsligaste organet hos människan, som lättast kan skadas vid en kollision. Genom att mössorna inte är på sin plats förutsade man människans intelligens-minskning genom glömskan.

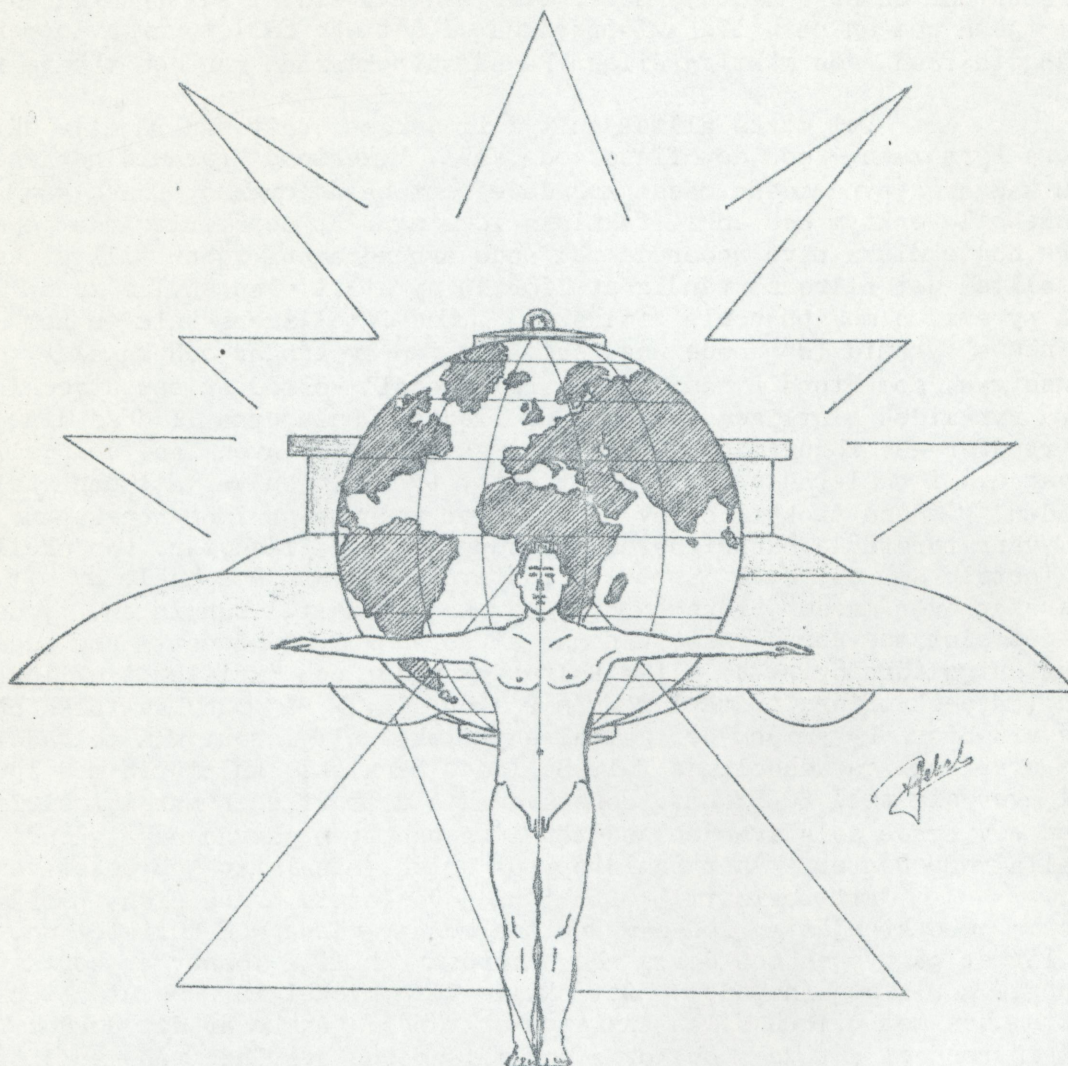
Eller i press-stilen:

. . . Vid Östra Kustvägen inträffade en svår trafikolycka.

Från Nedförsgatan kolliderade en dåligt handbromsad mindre personbil, p.g.a. gatans starka lutning, i hög fart vid korsningen med en större personbil. Kollisionen var så häftig, att den stora personbilen slogs i havet. Av fem personer dog föraren och passageraren bredvid honom omedelbart vid sammanstötningen, medan två i baksätet blev medvetlösa och drunknade i havet. Den femte blev räddad genom att han lyckades öppna dörren och flyta upp till vattenytan. Läkarna anser att patienten inte längre svävar i livsfara, men konstaterar att han på grund av den häftiga kollisionen fått en svår hjärnskakning, som kan leda till en långvarig minnesförlust. . . .

Och till sist skall det oidentifierade flygande objektet, modellen som föreställer Stora Pyramiden, samt fotograferades av George Adamski den 13 december 1952, identifieras:

V I M A A N A

Farkostens hemmaplanet: JORDEN

Konstruerad:

av den verkliga homo SAPIENSIS
minst 12.500 år före vårtid.